

РЕШЕНИЕ

№ 2629

гр. София, 31.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Вladoва

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Тасков, като разгледа дело номер **1717** по описа за **2011** година докладвано от съдия Славина Вladoва, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на М. А. - С., чрез процесуалния му представител А. Я, срещу съдебно решение от 10.01.2011г. по нахд № 3983/2009г., постановено от СРС, НК, 110 състав, с което е отменено изцяло наказателно постановление № 523 от 12.03.2009г. на Началника на М. „А. - С.“, с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 562 616,36 лв. на основание чл. 112 ал. 1 от ЗАДС на „Е Пи Г.“ Е. със седалище гр. Е П.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението на СРС е необосновано и постановено в противоречие със събраните по делото доказателства. На първо място твърди, че незаконосъобразно СРС е приел, че липсва извършено нарушение. Твърди, че дружеството – ответник по касация, е бил наясно с настъпилата липса, дължаща се на злонамерено поведение на бивш управител и съответно макар да липсват счетоводни документи, от приетата по делото съдебно счетоводна експертиза е, че за наказаното дружество са били налични достатъчно документи, от които да определи дължимият акциз. На второ място твърди, че не са нелице приетите от СРС съществени нарушения на административно производствените правила. Исква оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се потвърждава изцяло НП.

Ответникът по касация „Е Пи Г.“ Е. не изпраща представител в открито съдебно

заседание и не изразява становище по жалбата.

Представителят на С. прокурор Т изразява становище, че жалбата е основателна.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, подадена е от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че наказаното лице не е осъществило от обективна страна съставът на вмененото му нарушение по чл. 112 ал. 1 от ЗАДС, тъй като към датата на извършване на нарушението 14.08.2008г. е била обективна невъзможност да се определи и декларира липсващото количество акцизни стоки. Приел е, че в конкретният случай моментът на освобождаването на стоките за потребление не може да бъде установен, поради липсата на материална и счетоводна отчетност, поради което същият е следвало да бъде определен по реда на чл. 20 ал. 3 от ЗАДС – с удостоверяване на липсата от компетентните органи. Приел е, че представляващият наказаното дружество своевременно и коректно е уведомил компетентните органи за невъзможността да подаде акцизна декларация и да установи действителния размер на липсата. Приел е в тази връзка, че контролните органи като не са предприели действия за установяване на действителната липса, са станали причина дружеството да не може да изпълни задължението си да състави акцизен документ, с който да начисли акциз върху липсващите стоки – Г. пропан – бутан.

На второ място, за да постанови оспореното решение СРС е приел, че при съставянето на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, изразяващи се в противоречие между фактическото описание на нарушението и правната му квалификация.

Настоящият състав намира, че така постановеното решение е законосъобразно, постановено при правилното приложение на закона, без допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и при издирена обективна истина, подкрепена със събирането на всички относими към делото доказателства – писмени, гласни, включително приетата съдебно счетоводна и графична експертиза.

На първо място неоснователно е възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на оспореното решение, поради това, че съставът на СРС е приел, че вмененото на нарушителя нарушение не е осъществено от обективна страна. Това е така, тъй като съгласно чл. 112 ал. 1 от ЗАДС „Лице, което, като е задължено, не начисли акциз, се наказва с имуществена санкция в двоен размер на неначисления акциз, но не по-малко от 500 лв”. Задължението за заплащане на акциз възниква в момента на освобождаване на стоките за потребление съобразно чл. 20 ал. 1 от ЗАДС. В ал. 2 на посочения член са предвидени хипотезите на освобождаване на стоките за потребление, като в т. 8 е прието, че освобождаване има и при установяването на липси на стоки, за които се дължи акциз, включително липси на въглища, кокс, електрическа енергия или природен Г., установени при лицата по [чл. 57а, ал. 1, т. 1 и 2](#). Съобразно ал. 3 на посочената разпоредба „В случаите, в които моментът на освобождаване за потребление не може да бъде установен, за такава се приема датата на установяване от контролните органи на действията, фактите или обстоятелствата по ал. 2.”. Съобразно разпоредбата на чл. 43 ал. 1 т. 3 от ЗАДС акцизът се начислява регистрираното лице по чл. 57а, ал. 1, т. 1 и 2 - на датата на установяване на липсата по чл. 20, ал. 2, т. 8 с издаване на данъчен документ по [чл. 84, ал. 1](#). От горесцитираното се установява, че в

случаите на установени липси на акцизни стоки и в случаите когато моментът на освобождаване не може да бъде установен, за такъв се смята датата на установяване от контролните органи на обстоятелство по чл. 20 ал. 2 от ЗАДС, включително при установени липси. Във връзка с това настоящият състав намира, че в конкретния случай за ответника по касация задължението за начисляване на акциз е възникнало чак след момента на установяване на липсата на акцизните стоки пропан – бутан, при което установяване е установено и точното липсващо количество.

От събраните по първоинстанционното дело доказателства безспорно се установява, включително от изслушаната съдебно счетоводна експертиза, че у ответника по касация не са били налични счетоводни документи, от които да установи наличното количество акцизни стоки, върху които следва да начисли акциз за периода 01.07.2008г. – 31.07.2008г. От събраните доказателства се установява, че новият управител на дружеството – ответник по касация е уведоми за това своевременно контролните органи, но те са предприели действия по установяване на липсващите количества акцизни стоки със закъснение. Видно от събраните по делото доказателства, включително отразеното в НП, е че първата проверка за налични количества акцизни стоки е направена на 26.08.2008г. от компетентните органи, при което обаче не са могли да установят количеството налични стоки, поради повредени нивомери. Едва при втората проверка извършена на 05.09.2008г. е установено точното количество налични стоки и съответно са установени липсите. Във връзка с гореизложените разпоредби и във връзка с чл. 20 ал. 3 от ЗАДС, както и във връзка с чл. 43 ал. 1 т. 3 от ЗАДС, настоящият състав намира, че за ответника по касация е възникнало задължението за начисляване на дължимия акциз в размер на 281 308,18 лв. за липсващите 827,377 тона Г. пропан – бутан от момента на извършената констатация на контролните органи от 05.09.2008г., но не и преди това. Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че правилно съставът на СРС е приел, че не е осъществен съставът на вмененото на ответника по касация нарушение – от обективна страна. Подадената декларация с посочване на 0 акциз и количество от 14.08.2008г., е подадена с оглед спазването на сроковете и във връзка с липсата на счетоводни документи и установяване на липсата. Но към момента на подаването ѝ 14.08.2008г. за ответника по касация не е съществувало задължението за начисляване на акциз в размер на 281 308,18 лв. за липсващите 827,377 тона Г. пропан – бутан, тъй като към този момент не е била установена липсата от компетентните органи.

На второ място съдът намира за неоснователно възражението на касатора, че СРС неправилно е приел, че при издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Това е така, тъй като видно от представеното по делото НП съществува несъответствие между фактическото описание на извършеното нарушение и правната норма под която то е подведено, както правилно е установил първоинстанционният съд. Основателно е обаче възражението, че в АУАН не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че даденото описание на нарушението в АУАН е точно и съответства на правната норма на чл. 112 от ЗАДС, но даденото описание на нарушението в НП не съответства на описанието на нарушението в АУАН и не съответства на правната норма, под която е квалифицирано. Точното описание на нарушението в АУАН обаче не може да санира допуснатия порок в НП. В тази връзка настоящият състав намира, че оспореното решение на СРС е законосъобразно и в частта, с която е констатирана незаконосъобразност на оспореното

пред него НП, поради допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд С. – град, XI Касационен състав смята, съдебното решение от 10.01.2011г. на СРС, НК, 110 състав по нахд № 3983 по описа за 2009г., е законосъобразно, постановено в съответствие със закона и като такова следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 10.01.2011г. по нахд № 3983/2009г., постановено от СРС, НК, 110 състав, с което е отменено изцяло наказателно постановление № 523 от 12.03.2009г. на Началника на М. „А. - С.”, с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 562 616,36 лв. на основание чл. 112 ал. 1 от ЗАДС на „Е Пи Г.” Е. със седалище гр. Е П.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: